

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/96/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112205793
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3112205793.9

DOPĽŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Ivetou Sopkovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 36 613 834 proti odporkyni I. G., št. občianke SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu 1/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Svidník, ul. Sov. Hrdinov 163/66, 2/ OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, pr. zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Košice, Stará Baštová 2, o zaplatenie 816,02 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd vo zvyšku návrh z a m i e t a.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 936,02 € spolu s úrokom z omeškania 160,22 € a 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 682,55 € od 17.12.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 29.11.2007, uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa, GE Money, a.s., so sídlom Bratislava, Bottova 7, IČO: 17 324 220 a odporkyňou, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úver. Odporkyňa neplnila svoje povinnosti zo zmluvy, neplatila splátky v stanovených termínoch, a preto veriteľ od zmluvy odstúpil, a to ku dňu, označenom v platobnej histórii ako Zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu, čím bola zmluva ukončená. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.09.2009 bola pohľadávka voči odporkyni postúpená na postupníka - navrhovateľa. Odo dňa postúpenia pohľadávok odporkyňa uhradila sumu spolu 210,- € (sumu 30,- € dňa 07.01.2010, 30,- € dňa 25.02.2010, 30,- € dňa 18.03.2010, 20,- € dňa 21.03.2011, 10,- € dňa 23.05.2011, 20,- € dňa 20.06.2011, 20,- € dňa 21.07.2011, 30,- € dňa 21.09.2011 a 20,- € dňa 16.12.2011). Pohľadávka navrhovateľa predstavuje sumu 936,02 €, ktorá spočíva v istine 682,55 €, riadnom úroku 209,51 €, zmluvnej pokuty 43,96 €. Ďalej si uplatnil vyčíslený úrok z omeškania 9% ročne za obdobie od 24.09.2009 do dňa 16.12.2011 pri zohľadnení čiastkových úrad odporkyne vo výške 160,22 € a úrok z omeškania 9% ročne zo sumy 682,55 € od 17.12.2011 do zaplatenia.

Uznesením zo dňa 18.02.2014 súd konanie zastavil v časti o zaplatenie 120,- € z dôvodu čiastočného späťvzatia návrhu.

Súd vo veci dňa 18.02.2014 rozhodol rozsudkom č.k. 27C/96/2012-72 tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 327,66 € s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 327,66 € od 22.03.2009 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň vyslovil, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením.

Vzhľadom k tomu, že predmetom konania ku dňu vyhlásenia predmetného rozsudku bol nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 936,02 € s príslušenstvom s tým, že ku dňu vyhlásenia tohto doplnujúceho rozsudku je predmetom konania vzhľadom k čiastočnému zastaveniu nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 816,02 € s príslušenstvom, je zrejmé, že súd v rozsudku zo dňa 18.02.2014 samostatným výrokom nerozhodol o časti konania o zaplatenie zvyšku žalovanej sumy 488,36 € s príslušenstvom, hoci v odôvodnení sa súd dôvodmi tohto nepriznania zaoberal.

Z tohto dôvodu súd vo veci vydal dopĺňací rozsudok podľa § 166 ods. 1, 2 z.č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „Os.p.“).

Podľa § 166 ods. 1 O.s.p., ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže účastník do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

Podľa § 166 ods. 2 veta druhá O.s.p. doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, pre ktorý platia obdobne ustanovenia o rozsudku.

V rozsudku zo dňa 18.02.2014 súd okrem iného uviedol, že po preskúmaní veci zistil, že zmluva o úvere zo dňa 29.11.2007 neobsahuje náležitosť, ustanovenú v § 4 ods. 2 písm. g/ z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a v tomto smere bola dôvodná námietka vedľajšieho účastníka 2/ na strane odporkyne ohľadne nesprávne vypočítanej výšky RPMN daného úveru na sumu 19,44 %, keďže i súd prepočtom (www.fininfo.sk <<http://www.fininfo.sk>>) zistil, že v skutočnosti bola RPMN daného úveru až 28,37 %. V danom prípade totiž z prehľadu platobnej histórie úverového účtu odporkyne vyplýva, že na ťarchu odporkyne bol ku dňu poskytnutia peňažných prostriedkov zúčtovaný poplatok za službu (zrejme poplatok za poskytnutie úveru) vo výške 167,29 €/ 5 040,- Sk. Predmetný poplatok navyiac nie je vôbec dojednaný v texte samotnej zmluvy o úvere, v obchodných podmienkach a dokonca ani v Sadzobníku poplatkov, ako to potvrdil samotný navrhovateľ na pojednávaní, a teda navrhovateľ v konaní nepreukázal právny dôvod jeho uplatnenia, z ktorého dôvodu ho ani nie je oprávnený od odporkyne žiadať v zmysle § 4 ods. 5 z.č. 258/2001 Z.z.. Jeho tvrdenie, že ide o poplatok za správu úveru, nebolo v konaní podporené žiadnym listinným dôkazom a súd ho mal za účelové. Je totiž nesporné, že tento poplatok bol v celej výške 167,29 € odporkyni zúčtovaný na ťarchu jej úverového účtu priamo v deň poskytnutia peňažných prostriedkov veriteľom (29.11.2007) a nie postupne, v priebehu trvania zmluvného vzťahu, ako to obvykle býva pri poplatkoch za správu úverových účtov. Bez ohľadu na to, o aký poplatok v skutočnosti ide, je zrejmé, že tento nebol započítaný do výšky RPMN daného úveru, určenej v zmluve o úvere zo dňa 29.11.2007, v dôsledku čoho je RPMN úveru uvedená v zmluve (19,44 %) nepravdivá a v skutočnosti predstavuje až hodnotu 28,37 %. Uvedenie nepravdivého (takmer násobne nižšieho) údaja o výške RPMN úveru podľa názoru súdu znamená, že navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca ako veriteľ neuviedol v zmluve o úvere náležitosť vyžadovanú zákonom. Vzhľadom k tomu, že zmluva o úvere zo dňa 29.11.2007 neobsahuje povinný údaj podľa § 4 ods. 2 písm. g/ z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch o RPMN úveru, považuje sa predmetný úver v zmysle § 4 ods. 3 cit. zák. za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľ tak od odporkyne nemôže požadovať žiaden úrok a žiadne poplatky. Odporkyňa je potom povinná vrátiť navrhovateľovi len rozdiel medzi reálne poskytnutými peňažnými prostriedkami vo výške 995,81 € a sumou peňažných prostriedkov, ktoré odporkyňa navrhovateľovi v splátkach už splatila, t.j. sumou spolu 668,15 € (za obdobie od 29.11.2007 do 23.09.2009 suma 338,15 €; za obdobie od 24.09.2009 do dňa podania žaloby 29.02.2012 suma 210,- € a od podania žaloby do dňa vyhlásenia rozsudku 120,- €). Z uvedeného vyplýva, že odporkyňa má navrhovateľovi zaplatiť ešte sumu 327,66 €, na ktorej zaplatenie ju zaviazal súd.

Na uvedenom závere súdu nemohla nič zmeniť ani listina - dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 07.03.2011, predložená v konaní navrhovateľom, ktorú súd v rozsudku zo dňa 18.02.2014 vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto právneho inštitútu. Z uvedených dôvodov mal súd za to, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 07.03.2011 je neplatným právnym úkonom z dôvodu jeho rozporu so zákonom i dobrými mravmi (§ 39 Obč. zák.) a takýto nekalý postup navrhovateľa nemožno podporiť súdnym rozhodnutím.

Rozsudkom zo dňa 18.02.2014 súd priznal navrhovateľovi i úrok z omeškania v sadzbe 9% z priznanej sumy od 22.03.2009 do zaplatenia.

V súvislosti s navrhovateľom uplatnenou zmluvnou pokutou v celkovej výške 18,08 €, súd zmluvné dojednanie, obsiahnuté v zmluve o úvere zo dňa 29.11.2007 v spojení s obchodnými podmienkami a sadzobníkom poplatkov, týkajúce sa zmluvnej pokuty v sadzbe 20 % z dlžnej sumy, minimálne vo výške 3,32 €/ 100,- Sk považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - odporkyne. Preskúmaním veci navyše zistil, že zmluvná podmienka, používaná právnym predchodcom navrhovateľa v zmluvách o úvere už bola v totožnom znení rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 21Cb 10/2011-17 zo dňa 24.03.2011, právoplatne dňa 07.05.2011, vyhlásená za neprijateľnú. Ustanovenie § 53a ods. 1 Obč. zák. zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 Obč. zák.) a súd nemohol navrhovateľovi na základe takejto zmluvnej podmienky priznať žiadne plnenie.

Na základe uvedených dôvodov súd rozsudok zo dňa 18.02.2014, ktorým odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi 327,66 € s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 327,66 € od 22.03.2009 do zaplatenia a ktorý ešte nenadobudol právoplatnosť doplnil podľa § 166 ods. 1 O.s.p. tak, že vo zvyšku, t.j. v časti o zaplatenie 488,36 € s príslušenstvom, návrh zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto dopĺňaciemu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd (trojmo).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).